

Plan kont jednostek gospodarczych na przykładzie schroniska Turystycznego przy zespole szkół im. Tadeusza Kościuszki w Żarkach

SPIS TREŚCI

CZĘŚĆ 1

1. WSTĘP

2. PODSTAWOWE ZAGADNIENIA Z RACHUNKOWOŚCI

2.1. ISTOTA, CECHY I FUNKCJE KONTA KSIĘGOWEGO

2.2. ELEMENTY KONTA

2.3. KLASYFIKACJA KONT

2.4. DEFINICJA I CHARAKTERYSTYKA ZAKŁADOWEGO PLANU KONT

CZĘŚĆ 2

3. PLAN KONT W WYBRANYCH JEDNOSTKACH GOSPODARCZYCH

3.1. WYKAZ KONT KSIĘGI GŁÓWNEJ

3.2. WZORCOWY PLAN KONT DLA PRZEDSIĘBIORCY PRYWATNEGO (WARIANT UPROSZCZONY I ROZWINIĘTY)

3.3. WZORCOWY PLAN KONT DLA SPÓŁKI CYWILNEJ (WARIANT UPROSZCZONY)

3.4. WZORCOWY PLAN KONT DLA SPÓŁKI Z O.O. (WARIANT ROZWINIĘTY)

CZĘŚĆ 3

4. PLAN KONT SCHRONISKA TURYSTYCZNEGO PRZY ZESPOLE SZKÓŁ W ŻARKACH

5. ZAKOŃCZENIE

6. BIBLIOGRAFIA

1. WSTĘP

Prowadzenie działalności gospodarczej, niezależnie od statusu prawnego, formy organizacyjnej czy typu własności, wiąże się z potrzebą i obowiązkiem prowadzenia ewidencji księgowej, podatkowej i ubezpieczeniowej, zarówno kiedy dany przedsiębiorca jest podatnikiem, jak i płatnikiem.

Ustawa o rachunkowości określa dokładnie jednostki, które mają obowiązek stosować jej przepisy, a także wskazuje podmioty, które mogą z własnego wyboru stosować zasady rachunkowości według tej ustawy.

Rachunkowość, w rozumieniu ustawy z dnia 29 września 1994 r. (Dz. U. Nr 121 z 1994 r., poz. 591, z późn. zm.), obejmuje:

- (1) opis przyjętych zasad rachunkowości,
- (2) prowadzenie ksiąg rachunkowych,
- (3) okresowe ustalenie lub sprawdzenie drogą inwentaryzacji rzeczywistego stanu aktywów i pasywów,
- (4) wycenę aktywów i pasywów oraz ustalenie wyniku finansowego,
- (5) sporządzenie sprawozdań finansowych i innych, których dane wynikają z ksiąg rachunkowych,
- (6) gromadzenie i przechowywanie dokumentacji przewidzianej ustawą,
- (7) poddanie badaniu i ogłaszaniu sprawozdań finansowych w przypadkach przewidzianych ustawą.

Najważniejsze są księgi rachunkowe. To na nich bazuje cały system rachunkowości. W księgach bowiem widać stan i zmiany majątku (aktywów) oraz stan i zmiany źródeł jego finansowania (pasywów). Księgi rejestrują wszystkie operacje gospodarcze i finansowe. Dają podstawę do sporządzania sprawozdań

finansowych oraz innych sprawozdań, deklaracji, informacji i analiz ekonomicznych.

Zgodnie z art. 13 ustawy z dnia 29 września 1994 r. o rachunkowości Dz. U. Nr 121 z 1994 r., poz. 591, z późn. zm.); -księgi rachunkowe obejmują:

(1) dziennik, który służy do zapisywania w porządku chronologicznym, dzień po dniu, danych o operacjach gospodarczych;

(2) konta księgi głównej (ewidencji syntetycznej), w której obowiązuje ujęcie każdej operacji zgodnie z zasadą podwójnego zapisu; konta te określa się w zakładowym planie, kont; służą one do zapisu operacji gospodarczych w porządku systematycznym, a na określonym koncie księgi głównej – również w kolejności chronologicznej;

(3) konta ksiąg pomocniczych (ewidencji analitycznej), które służą uszczegółowieniu i uzupełnieniu zapisów kont księgi głównej ;

(4) wykaz składników aktywów i pasywów (inwentarz);

(5) zestawienie obrotów i sald kont księgi głównej oraz ze-stawienie sald kont ksiąg pomocniczych; tego rodzaju ze-stawienia, sporządzane na koniec każdego miesiąca, na dzień zamknięcia ksiąg rachunkowych i w innych przypadkach, służą celom kontrolnym, bilansowym i analitycznym.

Symbole kont, określone w ZPK, ułatwiają identyfikację poszczególnych operacji, ich grupowanie i swobodne poruszanie się po księgach rachunkowych. Za pomocą symboli kontowych oznaczeń możliwa jest dekretacja, księgowanie i analiza kont.

stawa o rachunkowości i praktyka zawodowych księgowych ukształtowały zasady prowadzenia ksiąg rachunkowych.

Podstawą ewidencji w księgach (na poszczególnych kontach) są prawidłowo sporządzone dowody księgowe, uprzednio sprawdzone pod względem formalno-prawnym, merytorycznym i rachunkowym.

Zapisów w księgach rachunkowych dokonuje się w sposób trwały, ręcznie lub maszynowo, bez pozostawiania miejsc po-zwalających na późniejsze dopiski lub zmiany. Jeżeli księgi rachunkowe są prowadzone techniką komputerową, wówczas należy stosować właściwe procedury oraz środki chroniące przed zniszczeniem lub modyfikacją zapisu.

Jedną z zasad rachunkowości finansowej jest „zasada memoriałowa”, która polega na zaliczeniu w koszty lub w przychody danego okresu obrachunkowego

dokonanych transakcji (operacji) w momencie ich wystąpienia, a nie w momencie zapłaty. Moment zapłaty za nabyte materiały, towary, usługi czy produkty jest podstawowym kryterium „zasady kasowej”, która nie może być stosowana w oficjalnej rachunkowości finansowej.

Kardynalną zasadą rachunkowości jest „zasada podwójnego zapisu”. Polega ona na podwójnym rejestrowaniu tej samej kwoty z danej operacji na dwóch kontach po stronach przeciwnych.

W technice ręcznej lub maszynowej dokonuje się równoległych zapisów na koncie syntetycznym i na kontach analitycznych. Stosuje się tutaj „zasadę zapisu powtarzanego”.

Przy korzystaniu z techniki komputerowej zapisy są dokonywane tylko na kontach analitycznych, natomiast program obsługi ksiąg rachunkowych zapewnia równoległe przeniesienie na sumaryczne konto syntetyczne.

Przepisy ustawy o rachunkowości nakazują prowadzenie ksiąg w porządku chronologicznym i w porządku systematycznym.

„Zasada chronologii” obowiązuje przy dokonywaniu zapisów księgowych w dzienniku lub odpowiednio w dzienniku-księdze głównej, ale również trzeba ją przestrzegać przy księgowaniu na kontach analitycznych i syntetycznych.

„Zasada systematyki” obowiązuje przy dokonywaniu zapisów w księdze głównej i w księgach pomocniczych. Realizację tej zasady umożliwia zakładowy plan kont. Właśnie plan kont tworzony jest według określonej systematyki.

Księgowanie na kontach bilansowych wymaga zachowania równowagi między zapisami sumarycznymi obrotów i sald po stronie debetowej i kredytowej. Obowiązuje tu „zasada równowagi bilansowej”. Sprawdzeniem przestrzegania tej zasady jest prawidłowa dekretacja każdego dowodu księgowego. Drugim sprawdzeniem jest każdorazowe zestawienie obrotów i sald z wszystkich bilansowych kont syntetycznych.

W równowadze powinny być salda początkowe (B.O.), obroty kont w danym okresie obrachunkowym i salda końcowe (B.Z.).

Trzecim wreszcie sprawdzeniem zachowania równowagi jest bilans, jako zestawienie aktywów i pasywów.

Prawidłowe prowadzenie ksiąg rachunkowych wymaga stosowania niezmiennych zasad i metod w kolejnych okresach obrachunkowych (latach obrotowych). Dlatego powinno się realizować „zasadę ciągłości ewidencji”. Nie jest to wcale łatwe, kiedy zmieniają się przepisy i wymagania decydentów. Tylko w przypadkach uzasadnionych można dokonywać zmian w zasadach czy metodach księgowania danych operacji, w wy-cenie aktywów i pasywów, w grupowaniu obrotów i sald oraz w ustalaniu wyniku finansowego. Każda zmiana pociąga za sobą konieczność dokonania odpowiednich przekształceń, przeliczeń i porównań.

Księgowania operacji gospodarczych i finansowych mogą być dokonywane w różny sposób, począwszy od zapisów bardzo prostych i bezpośrednich, poprzez zapisy pośrednie i złożone, aż do zapisów bardzo złożonych i skomplikowanych. Przy wy-borze sposobu księgowania należy pamiętać o stosowaniu „za-sady ekonomii w zapisach księgowych”, która zachęca do księgowania najbardziej prostych, możliwie uproszczonych. Za-stosowanie tej zasady nie zawsze znajduje uzasadnienie, chociażby w sytuacji, kiedy potrzeby informacyjne i analityczne decydentów wymagają uruchomienia dużej ilości kont pośrednich, grupujących lub rozdzielających pewne dane. Dotyczy to również celów kontrolnych i rozliczeniowych (np. w przypadku obsługi sfery podatkowej, ubezpieczeniowej, czy specjalnych rozrachunków). Prowadzenie ksiąg rachunkowych musi być w pełni rzetelne, wiarygodne, autentyczne, musi wzbudzać za-ufanie. Stąd istotne są „zasady rzetelności i wiarygodności”.

Liczba stron	52
Nazwa Szkoły Wyższej	Wyższa Szkoła Administracji i Zarządzania w Zawier
Rodzaj pracy	licencjacka
Rok oddania	2004

To jest gotowa, obroniona praca. Gdyby chcieli Państwo zlecić napisanie zupełnie nowej pracy, to zapraszamy na stronę [pisanie prac](#) - sprawdzony serwis!